

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **D. P.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ladislavem Břeským
sídlem Botičská 1936/4, 128 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2022,
č. j. 101950/2021/KUSK/OLPPS/ZAM,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím Městského úřadu Říčany (dále jen „městský úřad“) ze dne 1. 7. 2021, č. j. 230268/2021-MURI/OPE/00124 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona

č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹, čímž úmyslně naplnil skutkovou podstatu výše uvedeného přestupku. Přestupku se měl dopustit žalobce tím, že dne 8. 3. 2021 v 11:16 řídil v provozu na pozemní komunikaci osobní automobil tov. zn. K. S., r. z. X v úseku 7,5. km dálnice D-1 ve směru jízdy na Prahu, kde mu byla zařízením Policie ČR – silničním rychloměrem naměřena na volném úseku dálnice rychlost 155 km/h. Výsledná rychlost po odečtení tolerance 3 % z naměřené rychlosti byla 150 km/h. Nejvyšší dovolená rychlost v tomto úseku dálnice byla 130 km/h. Žalobce tak překročil nejvýše zde dovolenou rychlost o 20 km/h. Porušil tak § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Shora označeným rozhodnutím žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že se na první straně na předposledním řádku nahrazuje text „čímž úmyslně“ textem „nedbalostním jednáním“. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost.

Obsah žaloby

4. Žalobce zaprvé namítl, že správní orgány porušily zásadu materiální pravdy podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 406/2020 Sb. (dále jen „správní řád“), neboť neprovedly důkazy, které navrhl. Návod k obsluze rychloměru a příručku pro vyhodnocení správného měření provedl až žalovaný. Ostatní navrhované důkazy (doklad Policie ČR osvědčující provedení kontroly technického stavu vozidla před měřením a týkající se pneumatik měřícího vozidla, doklady o proškolení zasahujících policistů, znalecký posudek z oboru metrologie, svědecké výpovědi pana npor. Mgr. J. H., pana P. L. a pana J. B.) správní orgány odmítly provést a neumožnily žalobci se řádně hájit. Žalobce podrobnými výpočty prokázal pochybnosti o správnosti měření. Vady měření si nemohou správní orgány posoudit samy a měly provést znalecký posudek.
5. Zadruhé správní orgány neprokázaly, že se stal přestupek kladený žalobci za vinu podle § 50 správního řádu. Žalovaný nesprávně a nedostatečně vyhodnotil důkazy předložené žalobcem, na jejichž základě došel k nesprávnému skutkovému zjištění.
6. Žalobce doložil, že je nutné zpracovat znalecký posudek z oboru metrologie podrobnými výpočty (výpočty k tvrzeným nedostatkům měření, které uvedl již ve svých vyjádřeních ve správním řízení, uvedl žalobce i v žalobě), ze kterých plyne, že měření bylo neprůkazné a s vysokou pravděpodobností byla rychlost měřeného vozidla v intervalu od 128,59 km/h až do 164,77 km/h. Podle zásady *in dubio pro reo* je měření nutné vyložit tak, že vozidlo žalobce jelo rychlostí 128,59 km/h. Přestupek se tedy vůbec nestal. Na výpočty správní orgány nijak nereagovaly a návrh žalobce na zpracování znaleckého posudku odmítly jako nadbytečný. Měření bylo provedeno z jedoucího vozidla přes dva jízdní pruhy. Vozidlo žalobce se přerazovalo z pruhu prostředního do pruhu levého. Jediná fotografie z měření je tedy neprůkazná. Měla být pořízena videosekvence či sekvence více fotografií za sebou. Vzájemný pohyb obou vozidel vytvořil zatačku s poloměrem zakřivení, který je dle návodu

k obsluze a příručky (čl. 2 odst. 2.1 všeobecných pokynů) nepřípustný. Při takovémto postavení vozidel nemělo měření vůbec proběhnout. Proto žalobce rovněž navrhoval svědeckou výpověď policejní hlídky, která by potvrdila tvrzení žalobce.

7. Žalobce dále namítl, že nic neprokazuje, že by v případě vadného měření neproběhly interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, jak tvrdily správní orgány. Z návodu nevyplývá, jak k verifikaci a anulování měření dochází. Dále žalobce zpochybnil, že na snímku z měřicího zařízení chybí obligatorní údaj o vypočtené délce vozidla, snímek je tedy vadný. Výslech policistů je rovněž nutný k prokázání jejich znalosti a proškolenosti k ovládání měřicího zařízení. Jejich proškolenost správní orgány pouze presumují.

Obsah vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že veškerá obrana žalobce spočívá v neautorizovaném, neozdrojovaném výpočtu údajné chyby při měření. Výpočet údajné chyby v měření počítá s „nahodnocením“ rychlosti vozidla rychloměrem vozidla, průměrem kol, tlakem pneumatik a jejich otáčkami. Výpočet pomíjí, že měřicí rychloměr nepřebírá vlastní rychlost měřicího vozidla z rychloměru vozidla, ale z přímého měření. Proto srovnání rychlostí vlastní a měřeného vozidla není zatíženo žádnou chybou. Metrologicky odzkoušené měřidlo rychlosti s chybou pohybu vozidel počítá. Proto je vždy odečítána procentní/kilometrová tolerance ve prospěch měřeného vozidla.
9. K nesprávně vypočtené rychlosti světla žalovaný uvedl, že obě vozidla sdílejí stejnou rychlost světla, která působí jako konstanta, je tedy neutrální k měření. Bez ohledu na průchod světla atmosférou, výpočet odkazuje, v jaké atmosféře se podle výpočtu světlo pohybuje. Proto je logicky užita neutrální rychlost světla ve vakuu jako konstanta, která je navíc i metrickou jednotkou SI. Neautorizovaný výpočet žalobce se pokouší vytvořit dojem důvodné pochybnosti o měření. Vzhledem k vědomé manipulaci s jednotkami ve výpočtu však nemůže dojít k důvodné pochybnosti. Dále žalovaný zopakoval argumentaci již uvedenou v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí.

Replika žalobce

10. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že na základě svých výpočtů žádá provést důkaz – znalecký posudek. Veškeré výpočty měly poukázat na skutečnost, že danou problematiku nelze bez dalšího uzavřít, aniž by bylo provedeno kvalifikované a odborné posouzení znalcem z oboru metrologie. Žalovaný sice považuje žalobcovy výpočty za neautorizované, zároveň ale nepřipustil provedení žalobcem navrhovaného důkazu. Žalobce žalovanému vytkl, že nijak nereaguje na výpočty žalobce „nedostatky provedeného měření 2022“. Žalobce se ztotožnil s návrhem žalovaného na provedení výsledku svědků – policistů a upozornil na to, že již ve správním řízení navrhoval výslech těchto svědků. Žalobce dále žalovanému a městskému úřadu vytkl, že neprovedli jím navržené důkazy ani se s jeho návrhy řádně nevypořádali. Žalobce se dále neztotožnil s odkazem žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018 č. j. 4 As 152/2017-30, žalobce poukazoval na to, že správnost měření závisí na skutečnosti, zda je obsluha rychloměru s předmětným rychloměrem schopna kvalifikovaně zacházet a zda obsluha dodržela pravidla uvedená v návodu k obsluze. Provedení výsledku by pomohlo prokázat žalobcem zmiňovanou vadu měření (měření na vnějším okraji zatačky). Dále žalobce odkázal na judikaturu soudů, podle které nemůže pořízení úředních záznamů ze své povahy samo o sobě naplnit požadavek dostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobce nakonec žalovanému vytkl, že ve svém vyjádření zcela opomenul skutečnosti, které žalobce doplnil v odvolacím řízení, tedy které

doplnil až po seznámení se s doplněným spisem (o návod k obsluze). Podle žalobce je průkazné z fotografie pořízené při měření, že bylo měřeno na vnějším okraji zatačky a může to být prokázáno i svědecky.

Ústní jednání

11. Soud projednal věc během jednání konaného dne 28. 3. 2024. Žalobce zdůraznil, že má řízení o přestupku charakter trestního řízení a je na správních orgánech, aby prokázali jeho vinu, nikoli on svou nevinu. Dále uvedl, že dokazování má probíhat primárně před správními orgány, nikoli před soudem, proto by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena, aby mohly být provedeny důkazy, které v průběhu správního řízení navrhoval. Žalobce z opatrnosti navrhnul provedení všech důkazů, které navrhoval již ve správním řízení. Dále poukázal na to, že jeho argumentace nespočívá pouze v obecném nesouhlasu s provedeným měřením, ale že přdestřel průběh děje, který zpochybňuje závěry správních orgánů (zpochybnil správnost měření). Správní orgány podle žalobce neprokázaly, že se žalobce přestupku dopustil. Žalovaný pak odkázal na své dřívější vyjádření a zdůraznil, že výpočty žalobce nejsou způsobilé zpochybnit skutkový stav tak, jak ho správní orgány zjistily.
12. Soud při jednání dokazování neprováděl. Žalobce odkazoval na listiny (napadené a prvostupňové rozhodnutí), které jsou součástí správního spisu a tím se dokazování neprovádí. A dále soud neprováděl dokazování ani ostatními navrženými důkazy, protože to bylo pro posouzení věci nadbytečné. Skutkový stav zjištěný v průběhu správního řízení byl dostatečný pro rozhodnutí ve věci (v podrobnostech k jednotlivým důkazním návrhům soud odkazuje na judikaturu citovanou níže v tomto rozsudku).

Splnění procesních podmínek

13. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná.
14. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

16. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „policie“) oznámila dne 17. 3. 2021 městskému úřadu podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 8. 3. 2021 v 11:16 jel ve vozidle K. S., rz X po dálnici D1 ve směru jízdy na Prahu, kde mu v úseku 7,5 km byla měřícím zařízením RAMER 10C vyr. č. 17/0343, které je zabudováno ve služebním vozidle tov. zn. Š. S., v civilním provedení, naměřena rychlost 155 km/h, což je po odečtu tolerance měřícího zařízení 150 km/h. V uvedeném úseku dálnice je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 130 km/h. Oznámení o přestupku žalobce odmítl podepsat a odmítl se k věci vyjádřit.
17. Přílohou oznámení je záznam o přestupku měřícím zařízením ze dne 8. 3. 2021, č. j. KRPS-54217/PŘ-2021-010040, ověřovací list silničního rychloměru RAMER10 C a úřední záznam ze dne 8. 3. 2021, č. j. KRPS-54217-1/PŘ-2021-010040-BRZ. V úředním záznamu je uvedeno, že policejní hlídka ve složení prap. J. B., velitel hlídky-řidič M-320

a nstržm. P. L. prováděli dohled nad dodržováním nejvyšší povolené rychlosti v úseku dálnice D1 ve služebním vozidle policie Š. S., RZ: X, ve kterém je zabudováno měřicí zařízení RAMER 10C výr. č. 17/0343. Měřicí zařízení bylo před měřením nastaveno dle návodu k použití a před ostrým měřením nejdříve vyzkoušeno ve zkušebním režimu měření, které fungovalo bez problémů. Zařízení ovládal nstržm. Pavel Lysý z místa spolujezdce, který je řádně proškolen a je držitelem platného osvědčení pro ovládání a údržbu tohoto měřicího zařízení. V 11:16 projížděli v úseku 7,5 km ve směru jízdy na Prahu. V tomto úseku a čase byla vozidlu K. S., rz X, naměřena rychlost 155 km/h. Nejvyšší dovolená rychlost v tomto úseku je 130 km/h. Po odečtu stanovené odchylky byla rychlost auta 150 km/h. Vozidlo předepsaným způsobem zastavili na bezpečném místě v úseku 5,5 km na odpočívadle. Poté provedli policisté ztotožnění řidiče, poučili žalobce. Žalobce nesouhlasil s projednáním přestupku na místě, žalobce odmítl podepsat oznámení o přestupku i se k věci vyjádřit.

18. Dne 27. 3. 2021 doručil městský úřad žalobci oznámení o zahájení řízení o přestupku. Žalobce požádal o nařízení ústního jednání. Ústní jednání se konalo 3. 5. 2021.
19. Dne 17. 5. 2021 se žalobce k věci vyjádřil a zpochybnil řádnost měření. Tvrdil, že měla být provedena videosekvence či sekvence více fotografií, neboť bylo měření provedeno z jedoucího vozidla přes 2 jízdní pruhy. Žalobce do vyjádření zahrnul i detailní výpočty k tvrzeným nedostatkům měření stejné jako v žalobě. Žalobce navrhl provedení znaleckého posudku z oboru metrologie a provedení dalších důkazů.
20. Dne 1. 7. 2021 vydal městský úřad **prvostupňové rozhodnutí** tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění městský úřad uvedl, že policejní vozidlo jelo v pravém jízdním pruhu rychlostí 109 km/h v úseku 7,5 km ve směru jízdy na Prahu. Policejní vozidlo automaticky fotilo vozidla, která překročila obsluhou stanovenou nastavenou rychlost (vyšší než 130 km/h) v měřeném úseku v pozici vlevo od levé přední části policejního vozidla. Z fotografie z měřicího zařízení plyne, že vozidlo bylo zachyceno v běžné poloze na odjezdu. V záznamu o přestupku na fotografii pořízené radarem je rovněž znázorněna šablona ve smyslu příručky pro vyhodnocení správného měření, z níž vyplývá, že zadní hrana vozidla se nachází ve vnitřní části šablony vymezené dvěma kolmicemi. To jednoznačně svědčí o správnosti provedeního měření. Radarový měřič rychlosti pracuje na základě využití tzv. Dopplerova jevu. Při překročení nastavené hranice rychlosti je automaticky pořízena digitální obrazová dokumentace. Rychlost měřicího vozidla je při měření rychlosti zohledněna za pomoci přesného odpočtu a nemá na výsledek měření žádný vliv. Proto není nutné dokládat do spisu doklad o osvědčení technického stavu vozidla policie a doklad o pneumatikách vozidla policie. Veškeré měřiče rychlosti užívané policií jsou schváleny a ověřeny podle podmínek zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Měření za jízdy pomocí radaru se neliší od měření z místa. Měřič RAMER10 C si provádí korekci podle vlastní rychlosti automaticky a vždy zobrazí jen skutečnou rychlost měřeného vozidla. Měřit je možné vozidla v protisměru i předjíždějící vozidla (viz návod k obsluze). Žalobce jel po dobu měření po dálnici v levém jízdním pruhu a následně předjížděl jiná vozidla.
21. V případě chyby se snímek foceného vozidla neuloží. Pokud by tedy obsluha rychloměru nedodržela návod k obsluze, rychlost by vůbec nebyla zachycena. Obsluha rychloměru nadto nemůže provedení měření jakkoliv ovlivnit. Pouze může rychloměr nastavit do určené pozice a zapnout. Rychloměr je ověřován autorizovanými metrologickými středisky za velmi přísných podmínek, což je prokázáno ověřovacím listem. Přestupek je spolehlivě

zadokumentován, existuje-li záznam o přestupku (snímek) z měřicího zařízení (rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27), byl zaznamenán kalibrovaným silničním rychloměrem a k ovládání rychloměru byla obsluha proškolená. Podle rozsudku NSS ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54, je nadbytečné zjišťovat, zda byli policisté proškoleni jako obsluha rychloměru, protože to patří k jejich práci. Specifikace přístroje či metody měření rychlosti je otázka technická a nikoliv právní. Je postačující pracovat s deklarovanými veličinami a jednotkami dle zákona o metrologii.

22. U přestupků překročení rychlosti není výslech zasahujících policistů nutností (rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2013, č. j. 5 As 64/2011-66, ze dne 20. 10. 2011, č. j. 2 As 121/2011-90). Znalecký posudek z oboru metrologie je nadbytečný (rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky Pardubice ze dne 11. 12. 2013, č. j. 53 A 9/2013-38). Snímek z rychloměru RAMER 10C nevykazuje žádné znaky, které by opravňovaly k pochybnostem o správnosti měření. Měření proběhlo za jízdy podle pravidel uvedených v návodu k obsluze. Způsob měření je schválený. Pozice vozidla odpovídá správnému nastavení rychloměru. Návod k obsluze sice není obsahem spisu, ale je veřejně dostupný na webových stránkách. Záznam z kalibrovaného měřicího zařízení je privilegovaným důkazem (rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2008, č. j. 7 As 39/2007-66).
23. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce **odvolal**. Podrobné odvolací námitky se týkají neprovedení důkazů (návod k obsluze, příručka pro vyhodnocení správného měření, proškolení policistů, výslech svědků, doklad o osvědčení technického stavu a pneumatik vozidla policie, znalecký posudek), chybějícího obligatorního údaje na snímku z měřicího zařízení o vypočtené délce vozidla. Žalobce zopakoval své námitky a výpočty k tvrzeným nedostatkům měření. Městský úřad se přitom k těmto výpočtům vůbec nevyjádřil, prvostupňové rozhodnutí je tudíž i nepřezkoumatelné. Dále žalobce namítl, že úmysl překročit rychlost nebyl prokázán.
24. Žalovaný do spisu doplnil návod k obsluze měřicího zařízení RAMER10 R311 063X CZ z roku 2015 a uživatelskou příručku měřicího zařízení RAMER10 C z roku 2012. Dne 11. 4. 2022 žalovaný vyrozuměl žalobce o doplnění podkladů k rozhodnutí a vyzval jej k seznámení se s podklady a k možnosti vyjádřit se. Žalobce nahlédl do doplněného spisu a vyjádřil se dne 2. 5. 2022. Uvedl, že doplněné podklady prokazují, že měření rychlosti neproběhlo v souladu s návodem k obsluze měřicího zařízení a doplnil výpočty k tvrzeným nedostatkům měření (totožně jako v žalobě) a zopakoval návrh na provedení znaleckého posudku z oboru metrologie.
25. Dne 20. 5. 2022 vydal žalovaný **napadené rozhodnutí** tak, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku. V odůvodnění žalovaný uvedl, že vadný postup prvostupňového orgánu žalovaný napravit v odvolacím řízení a doplnil návod k obsluze a příručku k vyhodnocení správného měření jako podklady k rozhodnutí. Žalobce s tím byl seznámen a měl možnost se k doplněnému dokazování vyjádřit. Přestupek byl žalobci spolehlivě prokázán fotografií z rychloměru, oznámením o přestupku. Žalobce na místě kontroly obsah oznámení nerozporoval. K výši naměřené rychlosti nemá pochybnosti, vzhledem k ověření způsobilosti rychloměru k měření rychlosti. Z fotografie jako prioritního důkazu vyplývá, že vozidlo žalobce se v okamžiku měření nacházelo v levém jízdním pruhu, a to zcela v rovnoběžné poloze s jízdním pruhem. Z fotografie nelze dovozovat, že by v okamžiku měření přejíždělo z prostředního pruhu do levého, nebo že by takový úkon dokončovalo. Fotografie nevykazuje znaky, které by zakládaly pochybnost, že měření proběhlo v rozporu s návodem k obsluze nebo příručkou. Pokud by měření proběhlo v rozporu s návodem nebo

příručkou, neproběhly by správné interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován. Vůbec by tedy nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji radaru ani k jeho uložení (rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 192/2017, a ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 164/2017-39). Není tedy namístě doplňovat spisovou dokumentaci o znalecký posudek. Žalovaný sice nezpochybňuje žalobcem provedené výpočty, žalobce však vychází z toho, že rychlost měla být měřena v nepřipustné vzájemné poloze vozidel. To však žalovaný vyvrátil. Ze stejných důvodů nebylo nutné doplňovat ani další důkazy, které navrhoval žalobce.

Posouzení žalobních bodů

26. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu se přestupku dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹.
27. Soud předně musel posoudit, zda se správní orgány řádně vypořádaly s žalobcem navrženými důkazy. Dle rozhodnutí NSS ze dne 28. 11. 2018, č. j. 8 As 156/2016-43, ve kterém NSS uvedl, „[ž]e není povinností správního orgánu (v souladu se zásadou hospodárnosti) provádět veškeré navržené důkazy, ale pouze takové důkazy, které mohou přispět k objasnění věci“. Soud dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně se s důkazními návrhy přezkoumatelným způsobem vypořádal. Z prvostupňového rozhodnutí jasně vyplývá, jaké důkazy navrhl žalobce a jaké důkazy byly provedeny. S důkazy, které správní orgán prvního stupně neprovedl, se v odůvodnění vypořádal s odkazem na judikaturu s tím, že jsou ve věci nadbytečné, neboť z ostatních provedených důkazů není pochyb o skutkovém stavu. S odkazem na judikaturu městský úřad uvedl, proč by byly nadbytečné výsledky zasahujících policistů a doklady o jejich proškolení, doklady o technickém stavu vozidla a pneumatik i znalecký posudek (viz body 20 až 22 tohoto rozsudku). Žalovaný doplnil důkazy o návod k obsluze měřicího zařízení a příručku k vyhodnocení měření a zbylé návrhy důkazů rovněž posoudil jako nadbytečné, neboť ostatní podklady ve spisu spolehlivě prokazují spáchání přestupku. Napadené rozhodnutí tedy netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.
28. Žalobce namítl, že návrhu na provedení důkazů návodem k obsluze a příručkou vyhověl až žalovaný. V tomto postupu soud neshledává žádné pochybení. Doplnění dokazování v průběhu odvolacího řízení je přípustné. Pro řízení o odvolání se použijí též předcházející ustanovení správního řádu, včetně hlavy VI, v jejímž rámci jsou vymezeny podklady pro vydání rozhodnutí a pravidla pro dokazování (§ 93 odst. 1 správního řádu). Odvolací správní orgán musí ovšem před vydáním rozhodnutí dát účastníkovi možnost, v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, se s těmito doplněnými důkazy před vydáním rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim, aby rozhodnutí nebylo pro účastníka překvapivé. Přesně takto ale žalovaný postupoval. Žalovaný provedl důkaz návodem k obsluze a příručkou, vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, čehož žalobce i využil. Žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem. Žalobci tímto postupem nevznikla žádná újma a nebyl nijak krácen na svých právech.
29. Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován (viz např. rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 155/2016-37, ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, či ze dne

31. 3. 2021, č. j. 6 As 255/2020-40). Právě tyto podklady tvořily základ pro zjištění skutkového stavu i v nynější věci. Ve správním spisu je založeno oznámení přestupku ze dne 8. 3. 2021, záznam k přestupku z téhož dne obsahující rovněž údaje o provedeném měření a čitelnou fotografii předmětného vozidla zachyceného svou zadní částí v radarovém svazku měřiče a ověřovací list silničního rychloměru RAMER10 C č. 003/21 ze dne 6. 1. 2021 s koncem platnosti ověření dne 5. 1. 2022.

30. Uvedené podklady nelze pokládat za nezpochybnitelný důkaz, neboť nevylučují, že může dojít k poruše na měřicím zařízení nebo k chybnému měření v rozporu s návodem k obsluze. Ke zpochybnění výsledků měření nicméně nepostačují teoretické úvahy, nepodložené žádnou konkrétní skutečností, indikující možnost, že by měření mohlo být stiženo chybou. Výsledky měření, pokud by při jejich získávání nebyl dodržen stanovený postup, nemohou jako důkazy obstát, ke zpochybnění výsledku měření je však nezbytné, aby bylo dodržení postupu měření skutečně účinně zpochybněno (viz např. rozsudky NSS ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019-38, či ze dne 26. 8. 2020, č. j. 3 As 195/2018-46).
31. Žalobce zpochybňuje výsledek měření za prvé tím, že měření bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze. Měření bylo provedeno přes dva jízdní pruhy, tedy v podstatě v zatáčce, což je dle návodu nepřipustné. Za druhé žalobce rozporuje výsledek měření svými výpočty. Za třetí tvrdí, že bylo měření provedeno vadně, neboť na výstupu z měřicího zařízení chybí délka vozidla.
32. Správní orgány přílehavě odkazovaly na konstantní judikaturu NSS ohledně správnosti měření radarem RAMER 10C, pokud úspěšně proběhly interní testy a verifikace. Návodem k měřicímu zařízení RAMER 10C, které bylo použito v posuzovaném případě, se NSS zabýval např. v rozsudku ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51. NSS s ohledem na obsah návodu k tomuto zařízení a vyjádření autorizovaného metrologického střediska potvrdil závěr, že pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, neproběhly by správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji radaru ani k jeho uložení (viz dále rozsudky NSS ze dne 6. 3. 2014, č. j. 4 As 2/2014-26, ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 164/2017-39, ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 192/2017-39, ze dne 26. 7. 2018, č. j. 4 As 159/2018-37, ze dne 18. 9. 2018, č. j. 7 As 293/2018-19, ze dne 17. 10. 2018, č. j. 7 As 303/2017-39). NSS tedy ve svých rozhodnutích vychází z toho, že i jen s odkazem na relevantní judikaturu ke shodnému typu měřicího zařízení (tj. RAMER 10C) lze bez dalšího učinit závěr, podle něhož při dodržení návodu k obsluze tohoto radaru je pořízen záznam, zatímco v případě chybného měření, tedy při nedodržení návodu k obsluze, je měření anulováno a záznam není pořízen (viz rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2021, č. j. 4 As 283/2020-21, bod 25). Správní orgánům přezkoumatelným způsobem opřely své rozhodnutí o závěry ustálené judikatury NSS.
33. V posuzovaném případě soud neshledal důvod se od těchto závěrů odchýlit. Žalobce navíc nečinil sporným, že by měřicí zařízení nesplňovalo zákonné požadavky a že by nebylo ověřeno v souladu se zákonem o metrologii. Rychlost automobilu žalobce byla naměřena silničním radarovým rychloměrem, který měl platný ověřovací list vydaný Českým metrologickým institutem. Měřicí zařízení je dnem ověření (kalibrace) zapečetěno ve služebním vozidle a následující rok s ním nesmí a s ohledem na jeho umístění v policejním vozidle ani nemůže být manipulováno. Správní spis obsahuje snímek s údajem o rychlosti předmětného vozidla, fáze ověření výsledku proto musela proběhnout úspěšně. Námitka

žalobce, že na snímku z měřicího zařízení chybí údaj o vypočtené délce vozidla, není důvodná. Dle návodu (viz bod 4.3 technické parametry, str. 23) není údaj o vypočtené délce obligatorním identifikačním údajem o měření zobrazeným ve snímku ani údajem doplněným do hlavičky souboru s obrázkem.

34. Žalobce dále namítl, že měření bylo provedeno přes dva jízdní pruhy, tedy v zatáčce. V rozsudku ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019-38, NSS dovodil, že dodržení předepsaného úhlu měření lze jednoduše ověřit průmětem kontrolní šablony (technické pomůcky výrobce rychloměru, která je součástí návodu k obsluze i příručky k vyhodnocení) do snímku měřeného vozidla, neboť tato šablona potvrzuje správnost zobrazení oblasti radarového svazku. Správné ustavení vozidla a dodržení úhlu měření lze také spolehlivě ověřit ze záznamu o přestupku, který je vypracován na základě automaticky vygenerovaných hodnot (srov. rozsudek ze dne 25. 2. 2016, č. j. 5 As 173/2015-43).
35. V projednávané věci nevyvstaly žádné rozumné pochybnosti o (ne)existenci zatačky úseku pozemní komunikace, v němž bylo vozidlo stěžovatele měřeno. Ze snímku z rychloměru *prima facie* tomuto závěru nic nenasvědčuje. Soud z příručky k měřicímu zařízení ze správního spisu na str. 7 zjistil, že podle bodu 2.1 by úsek, ve kterém se měření bude provádět, měl být ve směru jízdy přímý v délce, která je závislá na bočním odstupu měřiče od středu měřeného jízdního pruhu. Za přímý úsek se považuje rádius zakřivení vozovky do 1 600 m, je-li menší, jedná se o zatáčku. Měření na vnějším okraji zatačky není povoleno. Na str. 19 příručky jsou obrázky vozidla se zařízením RAMER 10C zaměřujícím z pravé a levé strany vozovky. Uvedeny jsou údaje: úhel kamery 19 stupňů, úhel radarové hlavy 22 stupňů, vzdálenost 10 m k výtyčce od měřicího vozidla. V textu se dále uvádí, že úhel radarové hlavy a digitální kamery se nastaví pouze jejich otočením do správného směru v aretovaných držácích. Držáky mají pevně nastavenou aretaci na 22 stupňů pro radarovou hlavu a 19 stupňů pro digitální kameru.
36. Z fotografie z měřicího zařízení dle názoru soudu nevyplývá, že by bylo měřeno v daném případě zjevně v zatáčce, tj. v takovém úhlu/místě, kde je rádius zakřivení vozovky nad 1 600 m. Žalobce dokládal své tvrzení o zatáčce ve správním řízení nákresem dopravní situace. Sám žalobce však uvedl, že svazek radarového paprsku svírá úhel 22 stupňů s osou měřicího vozidla (viz č. l. 22 soudního spisu). Tento úhel je však i dle citované příručky přípustný. V záznamu o přestupku - na fotografii pořízené v dané věci radarem - je rovněž znázorněna šablona ve smyslu příručky pro vyhodnocení správného měření, z níž vyplývá, že zadní hrana vozidla se nachází ve vnitřní části šablony vymezené dvěma kolmicemi, jak přílehavě uvedl i městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí. Zároveň je vozidlo žalobce uprostřed pruhu, není zachyceno ve fázi přejíždění z *pruhu do* pruhu nebo na samém okraji pruhu, což také svědčí pro závěr, že vozidlo žalobce bylo zaměřeno řádně. Neexistuje zde indicie, že by bylo vozidlo zachyceno v nepřipustný moment, přičemž tato kontrola zaměření vozidla je dvojí povahy – jednak je vozidlo zařazeno uprostřed levého pruhu, a zároveň je ohraničeno kontrolní šablonou. K jízdním pruhům lze rovněž odkázat na návod k obsluze (bod 4.3 technické parametry, str. 22), podle kterého je přípustná maximální vzdálenost měřeného objektu 60 m (4 jízdní pruhy). Toto jednoznačně svědčí o správnosti provedeného měření. Nad rámec těchto skutečností má pak soud za to, že vlastní tvrzení žalobce, že zrovna v době zaměřování radarem přejížděl z prostředního pruhu do levého, není věrohodné, a to proto, že soud nepovažuje za běžné, aby řidič při jízdě věnoval pozornost zapamatování si kilometrového úseku dálnice, na kterém mění směr. Běžné je, že se řidič soustředí na hustotu provozu a celkovou dopravní situaci, jízdní pruhy pak zpravidla

mění s ohledem na tuto dopravní situaci. Zaměřování vozidla radarem navíc probíhá bez vědomí řidiče, nejedná se o situaci, kterou by si musel řidič zaměřovaného vozidla uvědomit (měřící vozidlo neupozorňuje zvukovým nebo jiným signálem řidiče na to, že probíhá měření). Pakliže byl přestupek žalobce zjištěn na úseku dálnice v 7,5. km, přičemž žalobce byl zastaven až na 5,5. km, nelze považovat za běžné, že by si mohl řidič přesně uvědomit, v jakém kilometru dálnice přejížděl z prostředního pruhu do levého pruhu – zda to bylo v 8. km, nebo 6,5. km (jiná by byla situace, pokud by přejížděl například do odbočovacího pruhu, který by byl jasně identifikovatelný a nezaměnitelný v daném úseku dálnice).

37. Žalobcem předestřenou geometrickou analýzu a matematický výpočet, které mají dle žalobce zpochybnit správnost měření, pak nepovažuje soud za důkaz, který by byl s to zpochybnit listiny založené ve správním spisu. Žalobcem předestřené výpočty už zohledňují vady měření, které ovšem nebyly v tomto řízení prokázány (ani pro jejich existenci nesvědčí žádné indicie; ze správního spisu není zřejmá žádná indicie o tom, že by byl žalobce měřen v nepřipustném úhlu, nebo že by mělo být policejní vozidlo v nevyhovujícím technickém stavu pro provedení měření apod.). Žalobce nevyvolal svými námitkami pochybnosti o správnosti měření, neboť neprokázal, že je přiměřeně pravděpodobné, že se na správnost měření nelze pro existenci jakýchkoli zvláštních okolností spolehnout. Tyto jeho námitky soud nepovažuje za natolik kvalifikované, aby mohly zpochybnit platnost měření. Za situace, kdy je z fotografie pořízené radarem zřejmé, o jaké vozidlo se jedná, a je jednoznačně čitelná jeho registrační značka, přičemž současně při jeho zachycení na obrazový záznam nebyla mezi rychloměrem a vozidlem žádná překážka, úvahy o měření v zatáčce byly vyvráceny, neměly správní orgány důvod mít jakékoliv pochybnosti o kvalitě a objektivitě měření.
38. Soud má tedy za prokázané, že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze zejména proto, že pokud by bylo provedeno v rozporu, snímek by se vůbec neuložil a za druhé proto, že ani tvrzení žalobce o měření v zatáčce nezpochybnilo správnost měření. Provádět výslech policistů by v této důkazní situaci bylo nadbytečné a představovalo by to nehospodárné plýtvání veřejnými prostředky (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 164/2017-39)
39. Soud se proto ztotožnil se závěrem správních orgánů, že v posuzovaném případě nevyšly ve správním řízení najevo skutečnosti, které by relevantním způsobem zpochybňovaly výsledek měření rychlosti, a činily nezbytným provedení dalších důkazů, které žalobce navrhl. Dále soud konstatuje, že žalobce nebyl uznán vinným ze spáchání přestupku toliko na základě úředního záznamu, judikatura, na kterou odkazoval v replice tak není nijak přílehlavá.
40. Již městský úřad přesvědčivě odůvodnil, proč nevyhověl žalobcovu důkaznímu návrhu na vypracování znaleckého posudku k ověření správnosti měření daným rychloměrem, a popsal fungování tohoto rychloměru, včetně zdůraznění skutečnosti, že v případě chyby měření se snímek změřeného vozidla neuloží. Žalovaný pak jeho argumentaci ještě doplnil. Z napadeného rozhodnutí, ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním, které tvoří s rozhodnutím žalovaného po materiální stránce jeden celek, zcela zřetelně vyplývají důvody pro nevyhovění žalobcovu důkaznímu návrhu a především pak, z jakých podkladů správní orgány dovodily správnost provedeného měření a proč považovaly námitky žalobce o nesprávnosti naměřené rychlosti za nedůvodné. Ověření provedené Českým metrologickým institutem potvrzuje, že dané měřidlo má požadované metrologické vlastnosti, jinými slovy řečeno, měří správně. To ostatně vyplynulo i z pořízené fotodokumentace, neboť v případě

chyb v měření by rychloměr rychlost neměřil. Žalobcem uváděné skutečnosti pak závěr o tom, že rychlost byla žalobcem řízenému vozidlu naměřena správně, nemohou zpochybnit, jak soud rozvedl výše. Žádné pochybnosti o správnosti měření pak nevyplývají ani ze správního spisu. Jestliže tedy s ohledem na shora uvedené skutečnosti ve správním řízení nevznikly důvodné pochybnosti o správnosti měření rychlosti vozidla žalobce, nebyl zde žádný důvod k doplnění dokazování znaleckým posudkem za účelem ověření řádné funkce rychloměru, jímž bylo toto měření uskutečněno. Neprovedením znaleckého posudku tak nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu (viz rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2014, č. j. 4 As 2/2014-26, který potvrdil správními orgány odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky Pardubice ze dne 11. 12. 2013, č. j. 53 A 9/2013-38).

41. Správní orgány nepochybily ani v tom, že z důvodu nadbytečnosti nepřistoupily k dalšímu dokazování navrženými výpověďmi policistů, a ani dále nezjišťovaly, zda tito policisté byli oprávněni a proškoleni k obsluze měřicího zařízení. Je tomu tak proto, že svědci by neuvedli ve věci nic jiného, než co vyplývá již z provedených listinných důkazů (uvedené oznámení a úřední záznam Policie České republiky). Je nutno i zdůraznit, že správní soud ve správním soudnictví přezkoumává zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a nikoliv, zda policisté splňují předpoklady pro výkon jednotlivých funkcí. Obdobně nebylo ani třeba zkoumat, zda dotčení policisté - resp. alespoň jeden z nich (řidič) vlastní řidičské oprávnění skupiny B, které jej opravňuje k řízení služebního vozu (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54).
42. Doložení osvědčení o tom, že policista byl proškolen o manipulaci s radarem, není hodnotou samo o sobě. Primární otázkou totiž není, zda policista absolvoval školení, ale zda při práci s radarem dodržel pravidla pro jeho obsluhu. Soud tudíž nepovažuje za rozhodné prokazovat, zda zasahující policisté byli pro používání radaru RAMER 10C nějakým způsobem školeni. Podstatné je, zda při jeho užití dodrželi pravidla pro správné měření rychlosti (viz rozsudky NSS ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 As 29/2011-51, a ze dne 7. 2. 2019, č. j. 7 As 7/2018-24, bod 22). Dle konstantní judikatury NSS absence osvědčení o proškolení policistů bez dalšího neznamená, že by měření proběhlo nezákonně. „*Správní soud ve správním soudnictví přezkoumává zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a nikoliv, zda policisté splňují předpoklady pro výkon jednotlivých funkcí*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54, nebo rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 As 110/2012-26). Není úlohou správních soudů ani správních orgánů, aby zkoušely policisty z jejich schopnosti radar obsluhovat. Touto otázkou je namíste se zabývat až tehdy, vyvstanou-li konkrétní pochybnosti o způsobilosti policistů provádět měření řádně dle stanovených pravidel (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 10. 2016, č. j. 2 As 161/2016-52). V zásadě je třeba „*[v]ycházet z pracovního (a tedy zpochybnitelného) předpokladu, že policistům jsou svěřovány úkoly odpovídající jejich kvalifikaci a pracovními zařazení a že jsou k nim adekvátně proškoleni.*“ (rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2015, č. j. 2 As 202/2014 50, bod 36). Proškolení policisty, který měřicí zařízení ovládal, nadto vyplývá z úředního záznamu, který je založen ve správním spisu a byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.
43. K návrhu důkazu na ověření technického stavu vozidla a pneumatik lze odkázat na judikaturu NSS k námitkám o podhuštěných pneumatikách, resp. důsledkům výměny letních pneumatik za zimní a opačně (viz např. rozsudek ze dne 13. 12. 2017, č. j. 7 As 304/2017-41). Např. v posledně uvedeném rozsudku NSS uvedl, že z judikatury vyplývá, že je-li pro dané měřicí zařízení vydáno ověření ve smyslu § 7 odst. 1 vyhlášky

č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření, ve znění pozdějších předpisů, a toto ověření je platné, lze presumovat správnost měření daného přístroje, přičemž je irelevantní, že došlo k výměně pneumatik. Stejně tak v rozsudku ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016-77, NSS uvedl, že měřicí zařízení bylo ověřeno metrologickým ústavem v souladu se zákonem o metrologii. Proto platí, že měřicí zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je přitom veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35). Bylo by navíc proti smyslu a účelu úpravy, kdyby metrologický ústav vydával ověření s platností na 1 rok i přesto, že na služebních vozech Policie ČR jsou pneumatiky pravidelně měněny v závislosti na ročním období. Obdobně viz např. rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2016, č. j. 6 As 210/2016-41, který se zabýval měřením rychlosti měřicím zařízením RAMER 10C (tedy stejným, kterým byla měřena rychlost v nyní posuzované věci), podle něhož výhrada stěžovatele k věrohodnosti provedeného měření, vycházející z výměny pneumatik na měřicím vozidle, je zjevně nedůvodná.

44. Ověření technického stavu vozidla a pneumatik je tak irelevantní, neboť by taková skutečnost neměla vliv na platnost měření. Pro případy, kdy by mohlo být podobnými vlivy měření zkresleno, se nadto počítá s odchylkou měřicího zařízení 3 %, která také byla na výsledek měření ve prospěch žalobce aplikována. Po odečtení odchylky žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost v daném úseku o 20 km/h, tedy poměrně výrazně. Proto lze vyloučit, že by provozní podmínky měřicího zařízení či drobné odchylky ve stavu pneumatik od stavu v době ověření vůbec mohly mít na výsledek měření tak významný vliv, že by nebyla naplněna skutková podstata daného přestupku (viz rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35, či rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2018, č. j. 7 As 186/2018-52, bod 15). Ke shodným závěrům dospěl NSS v rozsudku ze dne 19. 8. 2022, č. j. 2 As 142/2020-33. Konkrétně NSS v bodě 23 uvedl: *„S ohledem na ověření lze zásadně presumovat způsobilost rychloměru změřit rychlost jízdy stěžovatele, přičemž s případnou odchylkou způsobenou ojetím či odlišnou hustotou pneumatik nebo jinou váhou vozidla oproti stavu v době kalibrace rychloměru se počítalo – správní orgán ji při kvalifikaci jednání odečetl ve prospěch stěžovatele. Zároveň před každým měřením za jízdy je třeba provést kontrolu přesnosti měření typu „RADAR PŘES TACHO“ či „RADAR TACHO“. V nyní projednávané věci přitom neexistují žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by před zahájením předmětného měření nebyla kontrola policejní hlídkou provedena. I kdyby navíc provedena nebyla, za běžných okolností lze mít za to, že všechny výše uvedené faktory, které by mohly přesnost měření ovlivnit, jsou „kryty“ odchylkou měření, jež byla ve prospěch stěžovatele správními orgány uplatněna.“* Tyto závěry lze uplatnit i na nyní posuzovanou věc. Správní orgány tedy nepochybily, pokud neprovedly jako důkaz osvědčení o stavu technického stavu vozidla a pneumatik, neboť by tato zjištění nic neměnila na tom, že spáchání přestupku bylo žalobci spolehlivě prokázáno listinnými důkazy ve správním spisu.

Závěr a náklady řízení

45. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
46. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému

soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. března 2024

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně